

Når svar derfra foreligger, skal man vende tilbage til spørgsmålet. *)

Spørgsmål 69:

I forbindelse med spørgsmål 68 spørges om der i Sverige er fastsat særlige karenstidsbestemmelser i forbindelse med arbejdsdage omkring helligdag eller truffet andre foranstaltninger med henblik på at imødegå eventuelt misbrug.

Svar:

I den svenske dagpengeordning udbetales dagpenge normalt for 7 dage om ugen, altså også for arbejdsfri lørdage, søndage og eventuelle helligdage. Dette kunne i forbindelse med de gældende regler om ret til dagpenge uden karenstid misbruges, f. eks. ved kun at være syg lørdag og søndag, eller ved at melde sig syg umiddelbart før en eller to helligdage.

Der findes derfor i Sverige en regel om, at såfremt sygetilfældet varer mindre end 6 dage, kan der kun opnås dagpenge for de normale arbejdsdage og ikke for f. eks. søndage. Varer tilfældet mere end 6 dage, udbetales dagpenge for samtlige sygedage.

Der er ingen særlige karenstidsbestemmelser i forbindelse med arbejdsdage omkring helligdage, men der findes foranstaltninger, der kan begrænse muligheden for misbrug.

Der holdes således nøje kontrol med de korterevarende tilfælde. Forekommer der i løbet af et år mere end et bestemt antal tilfælde af kort varighed (1-2 dage) hos en person, kræves der herefter lægeerklæring allerede fra første sygedag mod normalt efter en uge.

Sygepenge ydes i øvrigt i Sverige som hovedregel fra dagen efter den dag, hvor sygdomstilfældet er opstået, og der gælder den regel, at sygdomstilfældet anses for opstået den dag, det er anmeldt.

Denne regel administreres meget strengt, idet en lovbestemt dispensationsmulighed kun yderst sjældent tages i anvendelse.

Spørgsmål 70:

De beregnede udgifter ved lovforslaget på

*) Se side 98-100.

årsbasis er oplyst at være 2.910 mill. kr. Stigningen i forhold til det af den tidligere regering fremsatte lovforslag bedes angivet med særlig angivelse af udgiften ved de pr. 1. april 1972 gennemførte forhøjelser.

Herudover bedes det oplyst, hvor stor en del af udgiftsstigningen der går til sikring af de selvstændige og til frivillige forsikringer.

Tilsvarende tal vedrørende den tidligere regerings lovforslag bedes oplyst.

Svar:

De samlede udgifter ved det af den tidligere regering fremsatte lovforslag blev anslået til ca. 1.900 mill. kr., såfremt ordningen havde været gennemført i 1971-72. En sammenligning med det foreliggende forslag forudsætter, at det tidligere forslag antages gennemført i 1972-73. Under denne antagelse ville maksimum ved det tidligere forslag være ca. 560 kr. ugentlig og de samlede udgifter ca. 2.100 mill. kr. årlig.

Såfremt forhøjelsen pr. 1. april 1972 af maksimum til 636 kr. uge var gennemført i det tidligere stillede forslag, ville det have betydet en udgiftsførøgelse på ca. 150 mill. kr.

De beregnede udgifter ved det fremsatte lovforslag er anslået til 2.910 mill. kr. årlig. Dette er ca. 810 mill. kr. mere end ved det tidligere forslag. Heraf anvendes som nævnt 150 mill. kr. til forøgelse af maksimum fra 1. april 1972, medens de resterende ca. 660 mill. kr. anvendes til finansiering af ophævelse af karenstiden og varighedsbegrænsningen.

Af udgiftsstigningen på 870 mill. kr. som følge af lovforslaget vil ca. 150 mill. kr. eller 17 pct. gå til tvungen sikring af de selvstændige.

Da det ikke vides, hvor stor tilslutningen vil være til den frivillige ordning, er der regnet med samme udgift som for den nuværende frivillige sikring, hvorfor der ingen udgiftsstigning er ved denne ordning.

De tilsvarende tal vedrørende den tidligere regerings lovforslag er 110 mill. kr. til de selvstændiges sikring (svarende til 25 pct. af den samlede merudgift) og ingen udgiftsstigning ved den frivillige ordning.